

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

IK VERVEEL ME DOOD

Toneelspel in één bedrijf

door

Willy Wuyts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr. 2294

PERSONAGES

12 meisjes

- VERO is een 'moderne tiener' die zich door elk weekend heenbaalt; ze verveelt zich nogal gemakkelijk. In deze tijd dat de meeste jongeren zich via allerlei moderne informatica-toestanden in een 'inter-net' kunnen inschakelen, raken ze het noorden kwijt als ze zèlf iets moeten bedenken om de tijd te vullen... Vero is zo'n typisch voorbeeld en vooral tijdens een weekend wordt dat probleem acuut! Voor Karo is ze een goeie vriendin; soms komt ze nogal eigenzinnig en een tikkeltje arrogant over, maar dat is hààr afweermechanisme tegenover die 'harde wereld' rondom... Dat er in haar ook een avontuurlijke robedoes schuilt, bewijst het plan dat ze dat dramatisch weekend aanpraat bij Karo...
- KARO is een meisje dat nogal veel en gemakkelijk het gezelschap van Vero opzoekt; voor haar duurt zo'n weekend ook te lang en ze huldigt het principe: gedeelde verveling is halve verveling... Door elke keer over die smalle richel naar Vero te lopen, riskeert ze elke keer een dodelijke val, maar Karo is op dat punt heel zelfzeker... School vindt ze maar niks en de meeste jongens blijven kinderachtig in haar ogen.. Zéker de jongens van haar klas! Karo uit zich mogelijk iets minder 'pittig' dan Vero en heeft meer de neiging om zich gemakkelijker 'te laten gaan...'; toch is ze taai en breekt ze niet...
- LIEN is een strijdvaardige griet die de klas aanmaant om 'vakbond-achtige' akties te organiseren tegen de directie van de school. Ze redeneert zwart-wit in die dingen en ze heeft een heel sterk rechtvaardigheidsgevoel. Op Sofie is ze stiekem wel jaloers omdat die aan 'n knappe gast vasthangt en zij nog geen 'lover-boy' heeft gevonden.
- SOFIE is een tikkeltje 'jongens-gek' en verzamelt ze dan ook zoals anderen postzegels; maar elke keer als er een haar in de boter zit, vindt ze het verschrikkelijk en ze vindt het van zichzelf ook stom dat ze zich zo moeilijk 'definitief' kan binden aan iemand. Ze vertrouwt Lien voor geen haar en vecht met haar een 'gekibbel' uit... Verder is de school een 'noodzakelijk kwaad' en wil ze alleen maar goeie cijfers halen om naar alle mogelijke fuiven te kunnen gaan.

BIEKE is de mens geworden nieuwsgierigheid en nu de flikken op school zijn aangekomen, staan al haar voelhorens op scherp om alle details te kunnen vernemen... Ze is ook wat 'roddelziek' en kleurt alles wat naar haar smaak bij voor ze het verder vertelt.

JESSA buit Bieke uit door allerlei 'straffe verhalen' te vertellen; verder is ze erop uit om zoveel mogelijk minuten van een les te missen en vindt ze alle leerkrachten enorme zeurpieten.. Verder heeft ze een nogal nuchtere kijk op de dingen.

ELLEN, FREYA en KATLEEN zijn drie andere leerlingen van de klas die als klankbord dienen voor de anderen. Ze zijn heel nuchter en vertellen meestal details over het schoolleven in het algemeen. Ze bekijken de meeste dingen bijna als 'verslaggevers': heel neutrale commentaar erop...

MARJON & SASKIA zijn twee vriendinnen die ook lijden onder het vervelingssyndroom. Saskia is de meest ongedurige en Marjon speelt dan voor 'buffer'. Marjon vindt de meeste gezelschapsspelen belachelijk en kinderachtig tot Saskia die graffiti voorstelt. Verder zijn ze ook heel neutraal tegenover het gebeuren.

JUF. CORSTJENS speelt de goeie collega van mijnheer De Herdt, de Mikroob, wiens tuin en voordeur en brievenbus werden 'herbouwd' door Vero en Karo. Ze vecht een soort Don Quichote-achtig gevecht uit met haar klas; uiteindelijk bezwijkt ze onder de weerstand van de groep en de nogal radicale plannen van Lien.

DECOR

Kamer van Vero
Klaslokaal
Kamer van Saskia
Speelplaats

KORTE INHOUD

Tijdens een weekend verveelt Vero zich stierlijk en dat betert er aanvankelijk niet op als Karo na weer een erg gevaarlijke 'overtocht' langs een smalle richel bij haar op de kamer komt; maar nu heeft ze tenminste een conversatie-partner...

Wanneer beiden die verveling weer voelen opkomen, heeft Vero een origineel, maar erg gevaarlijk-avontuurlijk plan...

De volgende dag is de rijkswacht op school en worden de twee aangehouden wegens erg vandalisme tegenover een leerkracht en worden ze twee weken uit de school gezet.

De reactie van hun klas is onderdrukt weerspanning.

Wanneer ze na die twee weken weer op school komen, lijkt Karo veranderd: ze is gelaten en klinkt heel moe...

Tot die fatale dag dat ze van die richel is gevallen...!

Iedereen heeft vragen hierover: is ze gevallen of...?

(We zien een jongerenkamer die er wat gezellig rommelig bijligt. Een luie zetel die als bed kan dienen, twee poefs of zitzakken, een boekenrek en schrijftafel.

In dat rek zien we behalve boeken en tijdschriften ook een aantal cd's. Verder enkele pluchen beestjes, poster(s) e.d.m.

In de cour zien we een venster of een gordijn waarachter men een venster kan vermoeden.

Een meisje, Vero, ligt lui in de zetel. Mimisch spel: verveling is troef! Dan staat ze op en wandelt traagdoelloos door de kamer; bekijkt enkele cd's en gaat dan weer zitten; doorgezakt, zonder fut. Dan kijkt ze strak de zaal in.)

VERO : Ik verveel me! Stierlijk...! Te pletter! Krankzinnig...! 't Schijnt dat je d'r zot van wordt... 't Schijnt dat verveling feitelijk zo'n héél klein beestje is dat zich in je hersenen nestelt en dan: hap-slik-hap-slik-hap-slik... je hersens leegvreet zodat je met zo'n groot, leeg hoofd moet rondlopen... Bij mij is 't zo ver... Hoor maar... *(Klopt zich even tegen het voorhoofd en imiteert een echo-hol geluid.)* Ver-ve-ling... ik vraag me toch af waarom ze daar per se een STIER bij moeten sleuren... Waarom zegt men niet: ik verveel me konijnig, of... buffelig... of... stinkdierig...

't Is zondag vandaag. Ik hààt zondagen! Vind jij dat zo'n geweldige dag? Akkoord: je kan wat langer in je nest blijven liggen en je hebt De Afrekening op Studio Brussel, maar voor de rest... pffftt...! ...

Vooraf die zondagMIDDAGEN... die zijn om de muren op te kruipen...! Oh ja... seffens is 'ze' weer daar! Met haar eeuwige 'kriekentaart-met-crème-fraîche'...! "Ze" is my mother...! Weet jij wat ze van Nirvana vindt?

"Zoeloemuziek", zegt ze daartegen... en toen de Kurt zichzelf... (*imiteert houding met revolver tegen de slaap*) ... toen lachte ze! "Hij heeft het zelf gezocht... 't Was aan dat lawaai te horen dat 'm zich krom gespoten heeft...!" Dàt zei ze...! Moeders...!

(*Ze slentert uit de kamer en men hoort haar ofwel iets te drinken nemen of friemelen aan een zak chips. Aan het venster of het gordijn waarachter men een venster vermoedde komt beweging: we zien een tweede meisje dat via dit venster naar binnen komt gesprongen en even na-hijgt.*)

KARO : Pff... ik mag dat niet blijven doen... ik ga m'n nek nog eens breken... Die richel is wat te smal en... da's zeker 10... 12 meter hoog. (*Plots springt ze opzij en drukt zich plat tegen de muur*) Woeps...! Ons Lieselot! Als diè mij gezien heeft... Die klikt alles tegen ons ma...! (*Gluurt weer voorzichtig naar een gebouw aan de overkant - zucht opgelucht. Kijkt dan verwonderd, wat geïrriteerd in Vero's kamer rond.*) Waar is Vero nu...? Ik dacht toch dat ik ze hier zag rondstappen? (*Ze begint ook de kamer rond te stappen en leest ook achteloos wat cd's of bladert wat in de tijdschriften; slaakt dan een diepe zucht en kijkt met een wijds gebaar op haar horloge.*) VERO...! Waar zit je nu toch? Ik geef je nog vijftien seconden...! (*Kijkt ostentatief op haar horloge en begint te tellen.*)

(*Vero komt terug in de kamer; ze houdt een grote zak chips in haar hand. Kijkt verwonderd dat Karo in haar kamer staat.*)

KARO : Je hebt geluk! Nog 5 seconden en ik was weg geweest.

VERO : Heb je 't wéér geflikt...? Waar haal jij elke keer die idee om over die smalle richel naar mij te kruipen?

KARO : Hier... in m'n eigen koppie!

VERO : Da's dan ook de stomste en slechtste plaats om het te halen! (*Opent de zak chips en haalt een handvol uit en biedt dan Karo ook aan, na een korte aarzeling.*) Bon! Wat kom je doen?

KARO : Stoor ik je misschien?

VERO : Meisje, de zondag dat mij iemand 'stoort' is historisch!

KARO : Ik zag je hier zo rondmarcheren.

VERO : Dus: je komt méé 'rondmarcheren'?

KARO : Bijlange niet... maar ik weet niet wat doen. Zo'n zondag dūürt zo lang, he...!

VERO : (*tegen publiek, met duim naar Karo wijzend*) Nog een...

KARO : (*grijpt plots duim van Vero vast*) Wat...?

VERO : Niks... niet op letten... krijg ik asjeblijft mijn duim terug?

(Korte stilte. Beiden eten bijna in een ritmisch tempo chips en kijken lusteloos de zaal in; uiteindelijk gebeurt het chips-eten bijna als robotten en lijkt het alsof ze niks meer smaken. Tot Vero plots die starheid doorbreekt en Karo begint te jennen.)

VERO : Soms... krijg ik 's zondags van die aanvallen... (*Vero buigt voorover en begint Karo naast haar te kietelen. Die weert haar zwakjes af.*)

KARO : Néé! Hou op... stop... Hoe lang duren die aanvallen?

VERO : (*Houdt plots op met kietelen*) Tot nu...

KARO : Moet ik dat nu grappig vinden of wat?

VERO : Doe ermee wat je wilt... ik wou alleen dat 't al maandag was!

KARO : Wablief...? Met de Moustache 't eerste uur? En de King Kong van L.O....? En 't Lijk van geschiedenis...?

VERO : *(weer plagerig toontje)* Mààr... met de Peter... en de Wouter... en de Kevin...

KARO : Die gastjes...? Die zijn vers uit de pampers!

VERO : Hm... geef maar toe dat je van de Kevin 'vapeurkes' krijgt...

KARO : Nooit van mijn leven!

VERO : Waarom word je dan zo rood?

KARO : Ik...? Rood...?

VERO : Als een rijpe... kriek! Klaar om geplukt te worden...!

KARO : Ik kan er toch ook niks aan doen dat hij van alles in m'n boekentas propt...? Ik zou d'r moeten op uitkomen, hé!

VERO : Wat dan zoal, Karo...? Briefjes...?

KARO : En platte chocotoffs! De ezel vergeet dat 't in de klas warm kan zijn en dan propt 'm een chocotoff op m'n AGENDA! Heel dat geval gesmolten! M'n agenda was precies in een bad choco gevallen...!

VERO : Ja... Liefde vraagt veel offers...!

KARO : Je weet niet wat je zegt...!

VERO : En wat schrijft 'm zoal? Poëzie? Giet 'm parfum over z'n briefjes...? Plakt hij d'r een bloemeke bij...?

KARO : Als jij dat toch allemaal zo goed weet: je mag 'm hebben! Dan kan je 'm 'tips' geven!

VERO : Als ik in zijn plaats was... ik zou het zo aanpakken dat je binnen de week zo plat als... zo'n warme chocotoff was.

KARO : We zwijgen d'erover, Vero!

(Weer korte stilte; het chips-eten herhaalt zich en wordt weer vlug star en robotachtig.)

KARO : Wat vind je van de nieuwe 'Afrekening'?

VERO : 'k Weet niet... is die al uit?

KARO : Zeg... wat scheelt er...? Anders had jij die al lang voor ons allemaal?

VERO : Precies of dat zo'n prestatie is!

KARO : Wat wil je daarmee zeggen?

VERO : Niks...

KARO : Zal ik 'm halen? (*Wipt energiek op uit de zetel.*)

VERO : En jezelf in een pizza vallen, zeker... Nee, laat maar...!

KARO : (*Voelt zich uitgedaagd en gaat enkele stappen naar het venster of gordijn en wijst heel zelfzeker naar het gebouw waar ze woont.*) Als ik wil, loop ik rechtop over die richel naar mijn kamer...!

VERO : Ja, ja... proficiat: je bent de strafste richellooper van heel België... van heel de wereld!

KARO : Ik heb je bang gemaakt, hé?

VERO : Niks van...

KARO : Jawel... je werd helemaal wit rond je neus.

VERO : Je beeldt je wat in...!

KARO : Was je echt bang dat ik zou vallen?

VERO : (*met tegenzin toegevend*) Ja...

KARO : Ocharme...!

VERO : Ja... ocharme... ik wil geen moord op m'n geweten!

KARO : Moord...?

VERO : Ja, kom zeg... hier, neem wat chips!

KARO : (*Grijpt een handvol en eet. Karo kijkt Vero nadenkend aan.*) Wat zou je doen als ik zou vallen?

VERO : We zwijgen d'erover... O.K...?

KARO : Nee... zeg eens...

VERO : Ik zou het tafellaken nemen en boven mijn hoofd houden als een parachute als ik je achterna zou springen.

KARO : Zou je dat écht doen?

VERO : Ta ra raa...! Jij gelooft nog in Sinterklaas, zeker?

KARO : Oh...

VERO : (*theatraal; overdreven smartlapperig*) Ik zou je missen, want Onze Vriendschap is een Band Die Niet Kan Breken...!

KARO : Ja, ja... 't is al goed.

VERO : Ben je nu kwaad?

KARO : Pff...

VERO : Ik vind dat jij 's zondags héél lange teentjes hebt!

KARO : 'k Vind dat jij 's zondags een heel 'vranke bek' hebt!

VERO : 'k Vind dat jij 's zondags mijn chips komt opvreten!

KARO : Oh jaa...? Laat ze dan weg...!

VERO : Nee, want dan krijg je weer lange teentjes omdat je zogezegd geen chips krijgt!

(Karo stormt op Vero af en begint die nu te kietelen. Ze vallen op de grond en worstelen even tot ze allebei hijgend naast elkaar op de grond liggen. Vero komt als eerste recht en steunend op haar ellebogen zegt ze tegen Karo:)

VERO : Karo... laten we iets DOEN!

KARO : Wablief? We zijn toch bezig...?

VERO : Nee... laten we iets doen wat we nog nooit gedaan hebben!

KARO : Wacht... ik heb geen lucht meer...

VERO : Ik heb het...!

(Vero fluistert het in Karo's oor; die schrikt er zodanig van dat ze half rechtop komt zitten en Vero verdwaasd aankijkt.)

KARO : Dat meen je niet!

VERO : Ah nee...? Kom op...

(Karo en Vero gaan vlug af.)